

A mából

A mából a tegnapot kiásni
motyog a bölcs és hajba kap
szájtáti néne lábáról a fásli
lehull míg a többi matat
a szemétben s fenn a fohász
ragyog mint a csillag Betlehem
kinek kezében az adu ász
kinek a vacca jégverem
város szélén varjú károg
pernyébe ül a sok bolond
mondogatod nem a te károd
s a nap meglódult nagy kolomp

*

Motyog a bölcs és hajba kap
vendéget lát hol maga sincs
szék ajtó ablak szétszakad
a szoba szoba fala nincs
az ég magasabb már nem lehet
a jégre dér a dérré hó hull
a holnap se órjás kenyérszelet
mire méz vagy tejföl csordul
hát fordul a földhöz szépen
szemfenéken át vércsik szalad
üstökösként és a földje éppen
lába alatt égmélybe szakad

*

Szájtáti néne lábáról a fásli
mint betegársam beléből a gáz
kitekeredik és akárki
érti ha belenézi magát
a versbe mint a tükörbe
ónpohár porlik ha nagy a fagy
vacogja az embert körbe
a félelem és más égi csapat
mellkason vajon ki citeráz
még vagy még vagy már nem
aki arcára nem vigyáz
azt nem vigyázza más sem

*

Lehull míg a többi matat
de az is rongy vagy cetli
de nem teríti le a holtakat

nem jegyez föl rá senki
ha égi nagy ujjal reá koppan
homlokára ügyes akárki
s attól a tudat ketté roppan
jogát vissza senki nem perli
és a vers csak vészkijárat
lenne nekem neked neki
beomlik akkor minden vágat
ki benn reked egyiket se ismeri

*

A szemétben s fenn a fohász
az ég falán bár lehet az eszme
míg az ethosz kaparász
a rácson keserűsöt a kecske
nyeldekli minket a nagy kanál
etet bár pofánk fognánk be
körmöst is suhint a tanár
ha tányérban marad a lencse
úgyan csapdos ostor villám
maszatozni moslékot széjjel
vérben ázik mindkét pupillám
a munkásosztály alszik éjjel

*

Ragyog mint a csillag Betlehem
kristályban úszik minden éjjel
szobatársam meghalt pince-lenn
liftből viszik tepsiben kéjjel
nyiszog a fűrész és a csipesz
gyomromban hányinger a kő
ujjamon sorsolom ki lesz
szívgyörcsben új megdicsőülő
sírni nem de nem és nem sírni
fogak palánktövén remeg
az anyanyelv ezt kibírni
törvénytudással nem lehet

*

Kinek kezében az adu ász
villog a gyomorban a hús kés
reggeltől estélig bokacsattogás
nyelvünkön oldott ostya a rettegés
és nincs jog se vékony igaz
hol nemzedék vacog szikkadt aggyal
a kor falára felírt nagy vigasz
előtt s megkopasztott minden angyal

hörögheti buzgón magát
vérrögökön hogy átzubog
föladva magát a legapróbb vád
miatt s ütemverset a daktilusok

*

Kinek a vacca jégverem
az üvöltés-nagy világfa alatt
hozzá hasonul én-te-ő életem
diliházsárga holdfény szakad
rá és dobog botol bármi nyelven
senki nem érti az igazat róla
és kampón hintázhat akárha elven
míg csontjait metrumra szórja
mert néki az éjnappal oly sovány
hogy egy jelző is fölakasztja
mint ingaóra emlék Orgovány
vajha a jövőkort kikopogja

*

Város szélén varnyú károg
bekarcol keskeny jeleket
a dermedt látomásba az állott
rideg tájon kötélkék por sziszteg
fagy szipákol az ember meredten
mint felboncolt műszer felett
gubbaszt karmos kezével lebben
legyint és mindent elfeled
mert ládd a piszmogó csöndben
honnán kihátrál minden névmás
vonat sipít és szarvas szökken
s helyére áll az összes képmás

*

Pernyébe ül a sok bolond
ha zuhog az átok illőn zúduljon
mi volt mi van s ami szorong
a jövő csak el ne múljon
csak az ne ha a jelzálog
szétfoszlik olajos cejgzsebben
mert fölhorgad húszszázadnyi átok
Krisztus után sehol remekebben
mert ládd milyen szorgos sok balek
préselni magát csöpögjön a zsírja
zokogva itt mást itt nem tehet
s az írástudó áruló: leírja

*

Mondogatod nem a te károd
ha nem lát nem hall nem beszél

mondogatod de ki ad számat
ha a számsor a végtelenig nem ér
ki idegdúcokban megbicsaklik
és conversióról szól a recipe
visszarúgdalják azok akik
mást kéne hogy érjen a szó hegye
ide jöhetne radirgumi
a költő verséből magát kivájjja
ha kattan a rím bilincse tudni
kell hogy nem lehet feloldozása

*

A nap meglódult nagy kolomp
birkanyáj-bamba az elme
terelve össze stemplis és bolond
gyilkosnak van csak szólni kedve
ha huszonkilenc éves elmúlt
s ha harminc koponyáját harapja:
!csak fegyelmezetten! és szúrt
sebből spriccel szét minden napja
mekkorka játék micsoda vidám
pocsolyán szétfutó körök
vízszagú vérszagú délután
felszínén még tovább tükrözök

*

Város szélén varnyú károg
pernyébe ül a sok bolond
mondogatod nem a te károd
s a nap meglódult nagy kolomp
hát fordul a földhöz szépen
szemfenéken át vércsík szalad
üstökösként és a földje éppen
lába alatt égmélybe szakad
mellkason vajon ki citeráz
még vagy még vagy már nem
aki arcára nem vigyáz
azt nem vigyázza más sem

*

És a vers csak vészkijárat
lenne nekem neked neki
beomlik akkor minden vágat
ki benn reked egyiket se ismeri
úgyan csapdos ostor villám
maszatolni moslékot széjjel
vérben ázik mindkét pupillám
s a munkásosztály alszik éjjel

*sírni nem és nem és nem sírni
fogak palánktövén remeg
az anyanyelv ezt kibírni
törvénytudással mint lehet*

*

*Hörögheti buzgón magát
vérrögökön hogy átzubog
feladva magát a legapróbb vád
miatt s ütemverset a daktilusok
mert néki ez éjnappal oly sovány
hogy egy jelző is fölakasztja
mint ingaóra emlék Orgovány
vajha a jövőkort kikopogja
mert ládd a pizsmogó csöndben
honnan kihátrál minden névmás
vonat sipít és farkas szökken
s helyére áll az összes képmás*

*

*Mert ládd milyen szorgos sok balek
préselni magát csöpögjön a zsírja
zokogva itt mást itt nem tehet
s az írástudó áruló: leírja
ide jöhetne radírgumi
a költő verséből magát kivájja
ha kattán a rím bilincse tudni
kell hogy nem lehet föloldozása
mekkorka játék micsoda vidám
pocsolyán szétfutó körök
vízszagú vérszagú délután
felszínén még tovább tükrözők*

*

*Mellkason vajon ki citeráz
még vagy még vagy már nem
aki arcára nem vigyáz
azt nem vigyázza más sem
sírni nem és nem és nem sírni
fogak palánktövén remeg
az anyanyelv ezt kibírni
törvénytudással nem lehet
mert ládd a pizsmogó csöndben
honnan kihátrál minden névmás
vonat sipít és szarvas szökken
s helyére áll az összes képmás*